

та си къмъ всички сжщества, отъ най-малкитѣ до най-голѣмитѣ. Справедливостъта има отношение къмъ всички свѣтове — видими и невидими. Тя има отношение и къмъ вѣчността.

Видимъ и невидимъ свѣтъ, вѣчностъ, това сж понятия, които ставатъ толкова поразбрани, колкото повече съзнанието се пробужда. За човѣкъ съ пробудено съзнание и видимиятъ, и невидимиятъ свѣтъ сж на едно и сжщо мѣсто. Той живѣе едновременно и въ двата свѣта. Вѣчността е величина, която има отношение къмъ времето. Въ математиката, подъ понятието време разбираме интервалъ между две събития. Сжществува ли времето извънъ съзнанието? — Не сжществува. Тѣй щото, когато говоримъ за интервалъ между събитията, ние имаме предъ видъ интервалъ и между тоноветѣ. Между два тона сжществува по-голѣмъ или по-малѣкъ интервалъ. Обаче, всички понятия, съ които човѣкъ си служи, сжществуватъ въ неговото съзнание, но не и въ природата. Запримѣръ, той казва, че една постѣпка е справедлива, а друга — несправедлива. Това е човѣшка преценка. Въ природата не се говори за справедливостъ и несправедливостъ. Проявитѣ на природата сж, сами по себе си, справедливи и разумни. Следователно, отъ нейно гледище, мисълта, чувствата и постѣпкитѣ на човѣка трѣбва да бждатъ прави. Щомъ сж прави, тѣ непремѣнно ще бждатъ и справедливи. Ще кажете, че можете да мислите, както искате. Не, право ще мислите. Не мислите ли право, ще